

M/s Mittal Pipe Manufacturing Co., Hissar v. Haryana State 1
(R. S. Mongia, J.)

ਏ. ਐਸ. ਨੇਹਰਾ, ਜੇ.

ਨਗਰਪਾਲਿਕਾ ਰਾਮਪੁਰਾ ਫੂਲ, ਬਠਿੰਡਾ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ।

ਬਨਾਮ

ਹਰਦੇਵ ਸਿੰਘ,- ਜਵਾਬਦਾਤਾ।

1990 ਦੀ ਨਿਯਮਤ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਨੰ. 2126 ।

27 ਫਰਵਰੀ, 1992

**ਪੰਜਾਬ ਮਿਊਂਸਪਲ ਐਕਟ, 1911- ਐੱਸ. 80 ਅਤੇ 81— ਪਟੇਦਾਰ ਤੋਂ ਕਿਰਾਏ ਦੇ ਬਕਾਏ
—ਅਜਿਹੇ ਬਕਾਏ ਦੀ ਵਸੂਲੀ—ਕੀ ਅਜਿਹੇ ਬਕਾਏ ਐਕਟ ਦੇ ਐੱਸ. 81 ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਸੂਲ ਕੀਤੇ
ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ—ਐੱਸ. 81 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦਾ ਘੇਰਾ।**

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ "ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਯੋਗ" ਸ਼ਬਦ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਐਕਟ ਦੇ S. 81 ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਿਰਫ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਕਿਰਾਇਆ ਜਾਂ ਫੀਸ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੀ ਸੰਖੇਪ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਸੂਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਸਿਰਫ ਉਹ ਰਕਮਾਂ ਹਨ ਜੋ ਐਕਟ ਦੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਉਪਬੰਧਾਂ ਅਧੀਨ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਯੋਗ ਹਨ। ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਵਸੂਲੀ ਯੋਗ ਰਕਮ 'ਤੇ 'ਕਿਰਾਇਆ' ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਕਿਰਾਇਆ ਵਸੂਲੀਯੋਗ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਸ. 81 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਹ ਕੇਵਲ ਉਹ ਰਕਮ ਹੈ ਜੋ ਐਕਟ ਦੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਉਪਬੰਧਾਂ ਅਧੀਨ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਯੋਗ ਹੈ ਜੋ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੁਆਰਾ ਵਸੂਲ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਰਕਮ ਜੋ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਬਕਾਇਆ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ।

(ਪਾਰਾ 10 ਅਤੇ 12)

ਸ੍ਰੀ ਐਨ.ਡੀ.ਭਟਾਰਾ ਵਧੀਕ ਜਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਬਠਿੰਡਾ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਨਿਯਮਤ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ, ਮਿਤੀ 28 ਜੁਲਾਈ, 1990 ਨੂੰ ਸ੍ਰੀ ਸੁਰਿੰਦਰ ਗੁਪਤਾ ਪੀ.ਸੀ.ਐਸ. ਸਬ-ਜੱਜ ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ, ਫੂਲ, ਮਿਤੀ 2 ਦਸੰਬਰ, 1989 ਦੀ ਲਾਗਤ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਮੁਦਈ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਸਥਾਈ ਹੁਕਮਨਾਮੇ ਲਈ ਡਿਕਰੀ ਕਰਨਾ, ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਰੁਪਏ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਮੁਦਈ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਦਾ ਹੈ। ਪੰਜਾਬ ਮਿਊਂਸਪਲ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 81 ਅਧੀਨ ਕਿਰਾਏ ਦੇ ਬਕਾਏ ਵਜੋਂ 780 , ਅਤੇ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਖਰਚੇ ਖੁਦ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਛੱਡਣਾ।

M/s Mittal Pipe Manufacturing Co., Hissar v. Haryana State 2
(R. S. Mongia, J.)

ਦਾਅਵਾ:-ਸਥਾਈ ਹੁਕਮ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਬਚਾਅ ਪੱਖ/ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਦਾ ਹੈ। ਮੁਦਈ/ਜਵਾਬਦਾਰ ਤੋਂ 1 ਅਪ੍ਰੈਲ 1986 ਤੋਂ 31 ਮਾਰਚ 1987 ਤੱਕ ਮਹਾਵੀਰ ਮਾਰਕੀਟ ਚੈਂਕ ਵਿਖੇ ਸਥਿਤ ਦੁਕਾਨ ਨੰਬਰ 6 ਦੇ ਕਿਰਾਏ ਦੇ ਬਕਾਏ ਵਜੋਂ 780 ਰੁਪਏ ਮੰਗੇ। ਮੰਡੀ ਫੂਲ ਅਤੇ ਤੋਂ ਇਸ ਰਕਮ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਮੁਦਈ/ਜਵਾਬਦਾਰਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਪੰਜਾਬ ਮਿਊਂਸਪਲ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 81 ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਕੇ ਅਤੇ ਦੁਕਾਨ ਦਾ ਕਿਰਾਇਆ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਮੁਦਈ/ਜਵਾਬਦਾਰ ਤੋਂ ਦੁਕਾਨ ਦਾ ਕਿਰਾਇਆ ਵਸੂਲਣ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ। ਰੁਪਏ ਦਾ 435 ਪ੍ਰਤੀ ਮਹੀਨਾ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕਿਰਾਏ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਜਾਵੇ।

ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਦਾਅਵਾ:-ਹੇਠਾਂ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਉਲਟਾਉਣ ਲਈ।

ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ ਏ.ਐਸ.ਰੰਧਾਵਾ ਦੇ ਨਾਲ ਐਡਵੋਕੇਟ ਜੇ.ਐਸ.ਰੰਦਨਾਵਾ, ਵਕੀਲ ਸਨ
।

ਓ.ਪੀ. ਹੁਸ਼ਿਆਰਪੁਰੀ, ਐਡਵੋਕੇਟ ਐਸ.ਕੇ. ਪਰੂਥੀ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਲਈ ਐਡਵੋਕੇਟ।

ਨਿਰਣਾ

ਏ.ਐਸ.ਨੇਹਰਾ, ਜੇ.

ਇਸ ਸਾਂਝੇ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ, ਮੈਂ ਰੈਗੂਲਰ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 2124 ਤੋਂ 2138 ਆਫ 1990 ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਦਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹਨਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਅਪੀਲਾਂ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਤੱਥ ਦੇ ਸਮਾਨ ਨੁਕਤੇ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ।

(2) ਇਹ ਅਪੀਲਾਂ ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਬਠਿੰਡਾ ਵੱਲੋਂ 28 ਜੁਲਾਈ, 1990 ਨੂੰ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲਿਆਂ ਅਤੇ ਹੁਕਮਨਾਮਿਆਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਮਿਊਂਸਪਲ, ਰਾਮਪੁਰ ਫੂਲ, ਬਚਾਅ ਪੱਖ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਦਾਇਰ ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ 2 ਦਸੰਬਰ, 1989 ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ (ਮੁਦਈਆਂ-ਜਵਾਬਦਾਰਾਂ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ) ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ।

(3) ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹਨ :- ਮੁਦਈ-ਉੱਤਰਕਾਰਾਂ ਨੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਤੋਂ ਕਿਰਾਏ 'ਤੇ ਦੁਕਾਨ ਲੀਜ਼ 'ਤੇ ਲਈ ਸੀ ਅਤੇ ਰਸੀਦਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਰਾਏ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਕਰਦੇ ਰਹੇ ਸਨ। ਇਹ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਮਿਊਂਸਪਲ ਐਕਟ, 1911 (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਸ ਐਕਟ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਦੀ ਧਾਰਾ 80 ਅਤੇ 81 ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁਦਈਆਂ-ਉੱਤਰਾਂ ਨੂੰ ਕਿਰਾਏ ਦੇ ਬਕਾਏ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਨੋਟਿਸ ਭੇਜੇ ਗਏ ਸਨ। ਮੁਦਈਆਂ-ਜਵਾਬਦਾਰਾਂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ

ਨੋਟਿਸਾਂ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਹੀ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਨੇ ਵਸੂਲੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤੀ। ਮੁਦਈ-ਉੱਤਰਕਾਰਾਂ ਵੱਲੋਂ ਇਹ ਵੀ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਕੋਲ ਕਿਰਾਇਆ 15 ਫੀਸਦੀ ਵਧਾਉਣ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਜਾਂ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਪਰ ਫਿਰ ਵੀ ਬਚਾਅ ਪੱਖ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਮਨਮਾਨੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕਿਰਾਇਆ ਵਧਾ ਦਿੱਤਾ; ਕਿ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਹੁਣ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 80 ਅਤੇ 81 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲੈ ਕੇ ਰਿਕਵਰੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ; ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ, ਕਿਉਂਕਿ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਮੁਦਈ-ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਪੋਟ ਦੀ ਬੇਨਤੀ 'ਤੇ ਕਿਰਾਇਆ ਵਧਾਉਣ ਜਾਂ ਸੰਖੇਪ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਵਸੂਲੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਨਾ ਕਰਨ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ, ਇਸ ਲਈ ਮੁਦਈ-ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਸਬਾਈ ਹੁਕਮ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨਾ ਪਿਆ। ,

(4) ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ, - ਕਈ ਮੁਢਲੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਲਏ ਗਏ ਹਨ, ਇਹ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਕਿ ਮੁਦਈ-ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਕੋਲ ਨੰ

ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ ਲੋਕਸ ਸਟੈਂਡੀ ; ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਨਿਆਂਇਕਤਾ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਹੈ । ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਅੱਗੇ ਇਹ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ, ਦੁਕਾਨ ਨੂੰ 3 ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਖੁੱਲੀ ਨਿਲਾਮੀ ਵਿੱਚ ਲੀਜ਼ 'ਤੇ ਪਟੇ 'ਤੇ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ; ਕਿਰਾਇਆ ਵਧਾਉਣ ਦਾ ਉਸਨੂੰ ਪੂਰਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ; ਕਿ, ਜਦੋਂ ਮੁਦਈ-ਜਵਾਬਦਾਰ ਕਿਰਾਏ ਦੇ ਬਕਾਏ ਵਿੱਚ ਹਨ, ਤਾਂ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 80 ਅਤੇ 81 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲੈਣ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਇਜ਼ ਹੈ; ਕਿ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦੇ 18 ਅਗਸਤ, 1980 ਦੇ ਪੱਤਰ ਅਨੁਸਾਰ ਕਿਰਾਏ ਵਿੱਚ 15 ਫੀਸਦੀ ਵਾਧਾ ਕਰਨ ਲਈ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਰੱਥ ਹੈ; ਕਿ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮੁਦਈਆਂ-ਉੱਤਰਾਂ ਵੱਲੋਂ ਵੀ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(5) ਧਿਰਾਂ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ 'ਤੇ, ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਮੁੱਦੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਸੁਣਾਏ ਗਏ: -

1. ਕੀ ਪੰਜਾਬ ਮਿਉਂਸਪਲ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 81 ਅਧੀਨ ਮੁਦਈ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਮੁਦਈ-ਕਮੇਟੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ?
2. ਕੀ ਸੂਟ ਵਰਤਮਾਨ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸੰਭਾਲਣ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ?
3. ਕੀ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਕੋਲ ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਹੈ?

4. ਕੀ ਮੁਦਈ ਕੋਲ ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਟਿਕਾਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ?
5. ਕੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਨਿਆਂ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ?
6. ਕੀ ਮੁਦਈ ਹੁਕਮ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ?
7. ਰਾਹਤ.

(6) ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਮੁਦਈ-ਜਵਾਬਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਅੰਕ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 6 ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ, ਅੰਕ ਨੰਬਰ 5 ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ, ਮੁਦਈ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨੰਬਰ 2, 3 ਅਤੇ 4 ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ। -ਜਵਾਬਦਾਤਾ।

(7) ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਸ੍ਰੀ ਜੇ.ਐਸ. ਰੰਧਾਵਾ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਕਲੇਮ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਏ, ਪਾਣੀ ਦੇ ਰੇਟ, ਕਿਰਾਇਆ, ਫੀਸ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਪੈਸੇ ਦਾ ਕੋਈ ਵੀ ਬਕਾਇਆ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 81 ਅਧੀਨ ਵਸੂਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ; ਕਿ, ਕਿਉਂਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 81 ਵਿੱਚ ਕਿਰਾਏ ਦੇ ਬਕਾਏ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ, ਇਸ ਲਈ, ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਾਲੇ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਨੂੰ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਕੇ ਵਸੂਲੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰਨ ਲਈ ਐਕਟ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲੈਣਾ ਜਾਇਜ਼ ਹੈ; ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੀਆਂ ਹਦਾਇਤਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਕਿਰਾਏ ਵਿੱਚ 15 ਫੀਸਦੀ ਵਾਧਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ; ਕਿ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਡੀ.ਐਲ. ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਹਦਾਇਤਾਂ ਵਿੱਚ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕਿਰਾਏ ਵਿੱਚ ਵਾਧਾ ਕਰਨ ਦੀ ਮੁਨੀਪਾਲ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਨਿਪਟਾਇਆ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ D-2 ਅਤੇ D-3 ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਫੈਸਲਾ ਅਤੇ ਫਰਮਾਨ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਅੰਤਿਮ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ; ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ, ਇਸ ਲਈ, ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 81 ਅਧੀਨ ਮੁਦਈਆਂ-ਉੱਤਰਕਾਰਾਂ ਤੋਂ ਬਕਾਇਆ ਕਿਰਾਇਆ ਵਸੂਲਣ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ।

(8) ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਮੁਦਈ-ਜਵਾਬਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਰਕਮ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਾਅਵਾਯੋਗ ਰਕਮ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਦਾਇਰ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜਿਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਧਾਰਾ 81 ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਐਕਟ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 81 ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਕੋਲ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਯੋਗ ਰਕਮ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਯੋਗ ਰਕਮ ਹੈ, ਉਸਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਉਠਾਏ ਗਏ ਇਤਰਾਜ਼ 'ਤੇ।

ਆਪਣੀ ਦਲੀਲ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲ ਲਾਂਚ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਉੱਤਮ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ, ਰਾਵਲਪਿੰਡੀ (1) ' ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ।

(9) ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਅੱਗੇ ਪੰਜਾਬ ਮਿਉਂਸਪਲ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 47 ਦੀ ਧਾਰਾ 46 ਅਤੇ ਉਪ-ਧਾਰਾਵਾਂ (2) ਅਤੇ (3) ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹਨ: -

"46. ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ। -(1) ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨਗਰਪਾਲਿਕਾ ਦੀ ਕਮੇਟੀ, ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਤਰਫੋਂ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ, ਕਿਸੇ ਸਹਿਯੋਗੀ ਮੈਂਬਰ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਆਪਣੇ ਇੱਕ ਜਾਂ ਵੱਧ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਸੌਂਪ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਰਕਮ ਪੰਜ ਸੌ ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਾਂ ਅਜਿਹੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਕਿਸੇ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(2) ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਉਸ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜਿਸਦੀ ਰਕਮ ਦੀ ਕੀਮਤ ਪੰਜ ਸੌ ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੋਵੇ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ।

(1) ਏਆਈਆਰ 1942 ਲਾਹੌਰ 72।

(47) ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਅਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਦਾ ਢੰਗ।—

(1) * * * * *

(2) ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਮੇਟੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਹਰ ਤਬਾਦਲਾ ਪ੍ਰਧਾਨ ਜਾਂ ਉਪ-ਪ੍ਰਧਾਨ ਦੁਆਰਾ, ਅਤੇ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਦੋ ਹੋਰ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਾਧਨ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜਿਸਦਾ ਅਮਲ ਸਕੱਤਰ ਦੁਆਰਾ ਤਸਦੀਕ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

(3) ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਇਸ ਸੈਕਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਵਰਣਨ ਦਾ ਕੋਈ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਜਾਂ ਤਬਾਦਲਾ ਕਮੇਟੀ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

(10) ਪੱਖਾਂ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੋਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹਾਂ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 80 ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ

ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਟੈਕਸ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਕਵਰ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਲੈਂਡ ਰੈਵੇਨਿਊ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 67 ਅਧੀਨ ਜ਼ਮੀਨੀ ਮਾਲੀਏ ਦੇ ਬਕਾਏ ਵਜੋਂ ਵਸੂਲੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 81 ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਧਾਰਾ 67 ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਦਾ ਘੇਰਾ ਵਧਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਲੈਂਡ ਰੈਵੇਨਿਊ ਐਕਟ ਅਤੇ ਨਗਰਪਾਲਿਕਾ ਦੇ ਬਕਾਏ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਇਸਦੀ ਵਰਤੋਂ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਟੈਕਸ, ਪਾਣੀ-ਦਰ, ਕਿਰਾਏ, ਫੀਸ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਪੈਸੇ ਦੇ ਬਕਾਏ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ "ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਯੋਗ"। ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ "ਇਸ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਯੋਗ" ਸਮੀਕਰਨ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 81 ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਿਰਫ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਕਿਰਾਇਆ ਜਾਂ ਫੀਸ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੀ ਸਖਿਪ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਸੂਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਸਿਰਫ ਉਹ ਰਕਮਾਂ ਹਨ ਜੋ ਐਕਟ ਦੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਉਪਬੰਧਾਂ ਅਧੀਨ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਯੋਗ ਹਨ। ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਵਸੂਲੀ ਯੋਗ ਰਕਮ 'ਤੇ 'ਕਿਰਾਇਆ' ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਕਿਰਾਇਆ ਵਸੂਲੀਯੋਗ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਲਈ, ਮੈਨੂੰ ਗੁਰਾਂਦਿੱਤਾ ਮੱਲ ਬਨਾਮ ਸਮਰਾਟ, (2) ਮਾਨਾ ਰਾਮ ਤੋਂ ਸਮਰਬਨ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਬਾਦਸ਼ਾਹ (3), ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ, ਦਿੱਲੀ ਬਨਾਮ ਹਾਫਿਜ਼ ਅਬਦੁੱਲਾ (4), ਨਿਊ ਸਨੋ ਵਿਊ ਟਰਾਂਸਪੋਰਟ ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਟਿਡ, ਪਠਾਨਕੋਟ, ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਸਕੱਤਰ, ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ, ਪਾਲਮਪੁਰ (5), ਅਤੇ

- (2) ਏਆਈਆਰ 1938 ਲਾਹੌਰ 29
- (3) ਏਆਈਆਰ 1926 ਲਾਹੌਰ 518
- (4) ਏਆਈਆਰ 1934 ਲਾਹੌਰ 699
- (5) 1960 PLR 928

ਦਿਲ ਜਾਨ ਬਨਾਮ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ, ਪਿਸ਼ਾਵਰ (6)। ਇਹ ਗੁਰਾਂਦਿੱਤਾ ਮਾਈ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ: -

"ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਸੈਕਸ਼ਨ ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਨੂੰ "ਇਸ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਯੋਗ" ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਕੋਈ ਵੀ ਰਕਮ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਕਿਰਾਏ ਜਾਂ ਫੀਸ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸੈਕਸ਼ਨ ਦੇ ਸਖਿਪ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਸੂਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਰਕਮ ਹੈ ਜੋ ਐਕਟ ਦੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਯੋਗ ਹੈ। ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਵਸੂਲੀਯੋਗ ਰਕਮ 'ਤੇ 'ਕਿਰਾਇਆ' ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਨਾਲ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਐਕਟ

ਅਧੀਨ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਕਿਰਾਇਆ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਯੋਗ ਰਕਮ ਵਜੋਂ ਵਸੂਲੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕੇ। ਜੇਕਰ, ਉਦਾਹਰਨ ਲਈ, ਇਹ ਰਕਮ ਲੀਜ਼ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਿਰਾਏ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਸੀ, ਐਕਟ ਤੋਂ ਸੁਤੰਤਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਣਾਏ ਗਏ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ, ਤਾਂ ਇਹ ਰਕਮ ਸੰਖੇਪ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਸੂਲੀਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ ਰਕਮ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿਣ ਕਰਕੇ, ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 81 ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਦੇਸ਼ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਅਸੀਂ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਦੀ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ।

(11) ਮਾਨ ਰਾਮ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 81 ਦੇ ਦੰਡ-ਦਾਰ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਕੇ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਕਰਨ ਦੀ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਝਗੜਾ ਇੱਕ ਲੈਣਦਾਰ ਅਤੇ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਵਿਚਕਾਰ ਸੀ। ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਕਾਇਆ ਪੈਸੇ ਦੀ ਰਿਕਵਰੀ ਅਤੇ ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਨੇ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਚੁੰਨੀਆਂ ਨਾਲ ਇੱਕ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਕੀਤਾ, ਸਾਂਝੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਿਉਂਸਪਲ ਦੀ ਸੀਮਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕੁਝ ਟਾਂਗਾ ਸਟੈਂਡ ਲਈ ਲੀਜ਼ 'ਤੇ ਲਿਆ, ਅਤੇ ਉਸ ਲਈ ਕਿਰਾਏ ਵਜੋਂ ਕੁਝ ਰਕਮ ਅਦਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਹੋਏ। ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਨੇ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿ ਉਸ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਜਾਂ ਲੀਜ਼ ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਨੇ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਪਰਾਧਿਕ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ, ਜੋ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 81 ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਹੋਇਆ ਸੀ ਕਿ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 81 ਤਹਿਤ ਲੀਜ਼ ਮਨੀ ਵਸੂਲਣ ਦੀ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(12) ਮੁਦਈ-ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਵਕੀਲਾਂ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 81 ਦਾ ਸੰਚਾਲਨ "ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਯੋਗ" ਸਮੀਕਰਨ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕੋਈ ਵੀ ਰਕਮ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿਸਨੂੰ ਕਿਰਾਇਆ ਜਾਂ ਫੀਸ ਅਤੇ ਰਿਕਵਰੀ ਐਡ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਸੈਕਸ਼ਨ ਦੇ ਸੰਖੇਪ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ। ਪੜ੍ਹਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ

(6) ਏਆਈਆਰ 1939 ਪਿਸ਼ਾਵਰ 40.

ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 81, ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਉਪਬੰਧਾਂ ਅਧੀਨ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਯੋਗ ਰਕਮ ਹੀ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਰਾਹੀਂ ਵਸੂਲ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਨਾ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਰਕਮ ਜੋ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਬਕਾਇਆ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ।

M/s Mittal Pipe Manufacturing Co., Hissar v. Haryana State 8
(R. S. Mongia, J.)

(13) ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਮਿਊਨਿਸ ਪਾਲ ਕਮੇਟੀ ਦਾ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ - ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਜਿਹੇ ਉਪਬੰਧ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਸੀ ਜਿਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ, ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਮੁਦਈ-ਜਵਾਬਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਲੀਜ਼ 'ਤੇ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰੇ, ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਰਕਮ, ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦੀ।

(14) ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਚਾਰ-ਵਟਾਂਦਰੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਇਹਨਾਂ ਅਪੀਲਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਯੋਗਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਖਰਚਿਆਂ ਸਮੇਤ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਐਸ. ਸੀ. ਕੇ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਡੋਲਮਿਨ

M/s Mittal Pipe Manufacturing Co., Hissar v. Haryana State 9
(R. S. Mongia, J.)

ਐਸ ਐਸ ਸੋਢੀ ਅਤੇ ਆਰ ਐਸ ਮੌਰੀਆ, ਜੇ. ਜੇ.

**ਸੈਸਰਜ਼ ਮਿੱਤਲ ਪਾਈਪ ਮੈਨੂਫੈਕਚਰਿੰਗ ਕੰਪਨੀ, ਹਿਸਾਰ,
-ਪਟੀਸ਼ਨਰ।**

ਬਨਾਮ

ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ, - ਜਵਾਬਦੇਹ।

ਦੇ ਸਿਵਲ ਰਿਵੀਜ਼ਨ ਨੰ. 1756 .

2 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1992

**ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ, 1950— ਅਨੁਛੇਦ. 299— ਅਨੁਛੇਦ ਦੇ ਉਪਬੰਧ। 299—
ਅਜਿਹੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਲਾਜ਼ਮੀ—ਸਰਕਾਰ ਨਾਲ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ—ਕੀ ਟੈਂਡਰ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ
ਕਰਨਾ ਇੱਕ ਬਾਈਡਿੰਗ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਬਣਦਾ ਹੈ।**

ਮੰਨਿਆ, ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਨਾਲ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਅਨੁਛੇਦ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ 299, ਜੋ ਕਿ ਮੈਂਡਾ ਟੇਰੀ ਹਨ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਟੈਂਡਰ ਜਾਂ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਦੇ ਕੁਝ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਾਲਾ ਕੋਈ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਪੱਤਰ ਹੈ, ਤਾਂ ਇੱਕ ਬਾਈਡਿੰਗ ਸਮਝੌਤਾ ਜਾਂ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਹੋਣ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਇੱਕ ਸਵੀਕ੍ਰਿਤੀ ਪੱਤਰ ਕਾਫੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਕੋਈ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਬੰਨ੍ਹਣ ਲਈ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰਸਮੀ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਦਾਖਲ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਰਾਜ ਮੌਖਿਕ ਸਮਝੌਤਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਪਰ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਪੱਤਰ ਵਿਹਾਰ ਦੁਆਰਾ ਸਮਝੌਤਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪੱਤਰ ਵਿਹਾਰ ਦੁਆਰਾ ਸਵੀਕਾਰ ਵੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਜਾਂ ਰਾਜਪਾਲ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਯੋਗ ਅਧਿਕਾਰਤ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਅਨੁਛੇਦਜ਼ ਦੇ ਨਾਲ ਟੈਂਡਰ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਾਲਾ ਟੈਂਡਰ ਇੱਕ ਵੈਧ ਸਾਲਸੀ ਸਮਝੌਤੇ ਦਾ ਗਠਨ ਕਰੇਗਾ।

(ਪਰਾ 10)